

PARAULA I VIDA

Els màrtirs són llum, exemple i ajuda

Acabem de tancar de forma solemne, aquest divendres passat dia 15, amb el Postulador diocesà de la Causa, tota la investigació necessària amb la documentació adient sobre els sacerdots màrtirs d'Urgell, durant la persecució religiosa de 1936 a 1939, per tal d'enviar-la a la Santa Seu, a la Congregació per a les Causes dels Sants, perquè dictaminin si realment hi va haver veritable martiri en la mort d'aquests germans nostres, i si el Papa veu adient la seva beatificació. Amb molta alegria i emoció a la Capella del Seminari, en el mateix lloc on molts d'ells rebren l'ordenació sacerdotal, acabem de viure un moment històric per a la nostra Diòcesi. Tanquem un procés d'investigació rigorosa i l'enviem al Sant Pare perquè sigui ell, amb la seva autoritat apostòlica, qui ens digui si podem retre'ls culte i tenir-los per intercessors nostres.

El 29 d'octubre de 2005, en l'inici del pontificat del Papa Benet XVI, ja va ser beatificat un primer grup de sacerdots del nostre Bisbat: els beats Mn. Josep Tàpies i 6 companys, preveres, de La Pobla de Segur, les relíquies santes dels quals reposen en una Capella de la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell. Ells, i el

nou grup de 76 preveres i un laic que conté la causa que ara tanquem, són els testimonis lluminosos de fe i d'amor, que ens han d'ajudar a nosaltres en el nostre camí de seguiment de Crist. Són un grup de sacerdots diocesans, i un laic, pastors de parròquia, que van donar la vida per Crist i per amor als germans, regalant el perdó als seus botxins, vivint aquells moments tràgics amb sentiments d'unió amb la Passió del Senyor per encaminar-se a la mort amb decisió i humilitat. Immolaren la seva vida per fidelitat al seu ministeri sacerdotal. Van perdonar els perseguïdors i sempre invocaren la pau del Crist Rei sobre els altres, fins damunt dels qui els mataben. Com va dir el Papa Benet XVI el dia de la seva beatificació: «Que ells intercedeixin per la diòcesi d'Urgell i les altres diòcesis espanyoles, per les vocacions sacerdotals i religioses, i pel creixement de tots els fidels en les virtuts cristianes.»

Els màrtirs són aquells que han portat la vivència del Misteri de la Pasqua de Jesucrist fins a les seves últimes conseqüències. Han acompanyat l'Anyell de Déu en la seva Creu i ara viuen per sempre amb Ell. A nosaltres ens ajuden i estimulen amb el seu exemple de fidelitat i de coherència, ens acompanyen en els

camins de dolor i de persecució, i alhora intercedeixen perquè també nosaltres seguim el Crist amb radicalitat, sense mitges-tintes i amb un amor indefallent. Ens estimulen al perdó i a la comprensió dels temps difícils de guerra i de violència que els van tocar de viure. I són signes de pau i de reconciliació, també en els nostres temps actuals, perquè mai més no hi hagi odi ni guerra ni esperit de revenges entre germans, perquè la llibertat religiosa resplendeixi com una de les llibertats més fonamentals a conrear. I que arreu sapiguem mantenir entre tots l'esperit de pau, de concòrdia i de reconciliació. Aquests màrtirs d'Urgell, com tots els grans màrtirs de la història, no havien comès cap delictes, ni havien estat inculpatos en cap procés judicial, tampoc no havien segregat odi cap al seu voltant, sinó tot al contrari, foren testimonis de l'Amor més gran, de l'entrega sense límits, d'una generosa caritat al servei de Déu i dels germans més febles i necessitats.

Deixem que ens animin a ser sants en les nostres pròpies vocacions i responsabilitats, i ens portin a estimar més i a desitjar imitar-los.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

El Santuari del St. Crist de Balaguer rep el títol de «Basílica Menor»

El Sant Pare Francesc, a través d'un rescripte de la Congregació per al Culte Diví signat pel Cardenal Robert Sarah, ha concedit a l'església del Santuari del Sant Crist de Balaguer el títol i la dignitat de Basílica Menor. Aquesta concessió respon a la petició efectuada per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, fa uns mesos, i porta data del 9 de maig de 2016. Està previst que la celebració solemne de la concessió d'aquest títol de Basílica que honora la Diòcesi d'Urgell, i un Santuari tan important com el Sant Crist de Balaguer, tingui lloc coincidint amb les Festes del Sant Crist, el proper 9 de novembre i que la celebració estigui presidida per l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives. El títol de Basílica Menor és una distinció concedida pel Papa a aquelles esglésies més importants que, en atenció a la seva història i cultura, vida litúrgica i pastoral, són particularment significatives.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El do de la Saviesa

La saviesa és una constant en les cultures de tots els pobles i de totes les èpoques. Des de l'antiguitat han existit savis, persones dotades de saviesa i experiència que han ensenyat l'art de viure a les noves generacions. Per als antics, el savi era la persona d'experiència, coneixedora de la tradició

i capaç d'ensenyar als joves com prosperar en la vida. Per a nosaltres, en canvi, ser savi significa posseir coneixements científics vastos i profunds o, més específicament, ser un especialista en una branca del saber. Malgrat aquestes diferències, l'home i la dona d'avui segueixen buscant la saviesa.

Per als savis d'Israel, la saviesa no és aquella «ciència de les coses divines i humanes» que, segons els estoics, es conquereix amb l'estudi i la disciplina; al contrari, amb molta freqüència s'equipara a la pietat, la religiositat i el temor de Déu: «Principi de Saviesa és el temor del Senyor» (Sir 1, 14). Tot i que el savi sempre pren com

a punt de partida l'experiència d'allò humà i quotidià, té una clara consciència dels seus límits com a ésser creat per Déu. Déu concedeix la saviesa a tots aquells qui la desitgen, observen les seves lleis i la demanen per a ells mateixos o per als altres (cf. 1Re 3,1-14; Sv 7,7;9,1-18).

Dra. Núria Caldach-Benages

PALABRA Y VIDA

Los mártires son luz, ejemplo y ayuda

Acabamos de cerrar de forma solemne, este pasado viernes día 15, con el Postulador diocesano de la Causa, toda la investigación necesaria con la documentación adecuada sobre los sacerdotes mártires de Urgell, durante la persecución religiosa de 1936 a 1939, con el fin de enviarla a la Santa Sede, a la Congregación para las Causas de los Santos, para que dictamine si realmente hubo verdadero martirio en la muerte de estos hermanos nuestros, y si el Papa ve oportuna su beatificación. Con mucha alegría y emoción, en la Capilla del Seminario, en el mismo lugar donde muchos de ellos recibieron la ordenación sacerdotal, acabamos de vivir un momento histórico para nuestra Diócesis. Cerramos un proceso de investigación rigurosa y lo enviamos al Santo Padre para que sea él, con su autoridad apostólica, quien nos diga si podemos rendirles culto y tenerlos por intercesores nuestros.

El 29 de octubre de 2005, en el inicio del pontificado de Benedicto XVI, ya fue beatificado un primer grupo de sacerdotes de nuestra Diócesis: los beatos Mn. Josep Tàpies y 6 compañeros, sacerdotes, de La Pobla de Segur, cuyas reliquias santas reposan en una Capilla de la Catedral de Santa María de La Seu d'Urgell. Ellos, y el nuevo grupo de 76 sacerdotes y un laico que contiene la causa que ahora cerramos, son los testigos luminosos de fe y de amor, que nos tienen que ayudar a nosotros en nuestro camino de seguimiento de Cristo. Son un grupo de sacerdotes diocesanos, y un laico, pastores de parroquia, que dieron la vida por Cristo y por amor a los hermanos, regalando el perdón a sus verdugos, viviendo aquellos momentos trágicos con sentimientos de unión con la Pasión del Señor, para encaminarse a la muerte con decisión y humildad. Inmolaron su vida por fidelidad a su ministerio sacerdotal. Perdonaron a sus perseguidores y siempre invocaron la paz de Cristo Rey sobre los demás, hasta para quienes los mataban. Como dijo el Papa Benedicto XVI el día de su beatificación: «Que ellos intercedan por la diócesis de Urgell y las otras diócesis españolas, por las vocaciones sacerdotales y religiosas, y por el crecimiento de todos los fieles en las virtudes cristianas.»

Los mártires son aquellos que han llevado la vivencia del Misterio de la Pascua de Jesucristo hasta sus últimas consecuencias. Han acompañado al Cordero de Dios en su Cruz y ahora viven para siempre con Él. A nosotros nos ayudan y estimulan con su ejemplo de fidelidad y de coherencia, nos acompañan en los caminos de dolor y de persecución, al tiempo que interceden para que también nosotros sigamos a Cristo con radicalidad, sin medias-tintas y con un amor indefectible. Nos estimulan al perdón y la comprensión de los tiempos difíciles de guerra y de violencia que les tocaron vivir. Y son signos de paz y de reconciliación, también en nuestros tiempos actuales, para que nunca más haya odio ni guerra ni espíritu de venganzas entre hermanos, para que la libertad religiosa resplandezca como una de las libertades más fundamentales a cultivar. Y que en todo lugar sepamos mantener el espíritu de paz, de concordia y de reconciliación. Estos mártires de Urgell, como todos los grandes mártires de la historia, no habían cometido ningún delito, ni habían sido inculcados en ningún proceso judicial, tampoco habían segregado odio a su alrededor, sino todo lo contrario, fueron testigos del amor más grande, de la entrega sin límites, de una generosa caridad al servicio de Dios y de los hermanos más débiles y necesitados. Dejemos que nos animen a ser santos en nuestras propias vocaciones y responsabilidades, y nos lleven a amar más y a desear imitarlos.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Mons. Vives present a l'Hèstia d'Aran i a la celebració de 25 anys del Conselh Generau

El dia 17 de juny, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va assistir a l'Hèstia d'Aran, la Diada Nacional de la Val d'Aran, on hi foren presents el M. Hble. President de la Generalitat de Catalunya, Sr. Carles Puigdemont; el Magnífic Sr. Síndic d'Aran, Sr. Carlos Barrera; la Consellera de Governació de la Generalitat de Catalunya, Sra. Meritxell Borràs; els Magnífics Srs. Síndics anteriors; els Magnífics Srs. Consellers del Conselh Generau; els Alcaldes de la Vall d'Aran i la Delegada del Govern a l'Alt Pirineu i Aran, Sra. Rosa Amorós, així com moltes altres autoritats.

Com cada any, en els actes commemoratius de la Festa d'Aran aquests es van iniciar amb una desfilada cap al Santuari de la Mare de Déu de Mijaran lloc on tingué lloc la celebració eucarística que fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i posteriorment els parlaments i les danses dels grups juvenils.

A la seva homilia l'Arquebisbe Joan-Enric animà els fidels a estimar profundament la seva llengua i cultura pròpies araneses ja que en la Paraula de Déu trobem

clar exemple de com sempre Déu s'ha manifestat i ha respectat la idiosincràsia pròpia de cada poble. L'Arquebisbe reclamà a tots els fidels viure amb ètica en la pròpia vida personal i ser exemplars en les nostres pròpies actuacions individuals i col·lectives. També va defensar que cal que el carisma s'encarni en institucions per tal de sobreviure subratllant que aquestes han de ser avui en dia autènticament exemplars: la ciutadania exigeix avui unes institucions transparents i no corruptes i segurament totes les institucions, també la mateixa Església, han de reconèixer que a vegades no han estat prou exemplars. No obstant això, l'Arquebisbe refermà la validesa de les institucions i el seu com-

promís per fer un món més just, solidari i bo.

Enguany se celebraven els 25 anys de la reinstauració del Conselh Generau d'Aran, la institució principal del govern de la Vall d'Aran. L'aniversari commemorava les eleccions que es van fer el 17 de juny de 1991 sobre la llei del Parlament 16/1990, aprovada un any abans, que recuperava les institucions pròpies d'autogovern abolides durant un segle i mig.

Amb aquest motiu, l'Arquebisbe felicità els aranesos per tot el que han fet per tal de recuperar i conservar la seva pròpia identitat i per construir una Vall d'Aran formosa i bella que és molt estimada pel Bisbe d'Urgell i per la Diòcesi d'Urgell.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

«El que jo vull és Misericòrdia i no sacrificis» (Mt 9,13)

L'Església no és una comunitat de perfectes, sinó de deixebles en camí, que segueixen el Senyor perquè es reconeixen pecadors i necessitats del seu perdó. La vida cristiana, doncs, és escola d'humilitat que ens obre a la gràcia.

Concloent un diàleg amb els fariseus, Jesús els recorda una paraula del profeta Osees (6,6): «Aneu a aprendre què vol dir allò de: "El que jo vull és amor, i no sacrificis". No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors» (Mt 9,13). Adreçant-se al poble d'Israel el profeta el reprenia perquè les pregàries que elevaven

eren paraules buides i incoherents.

Malgrat l'aliança de Déu i la misericòrdia, el poble vivia sovint amb una religiositat «de façana», sense viure en profunditat el manament del Senyor. És per això que el profeta insisteix: «el que jo vull és misericòrdia», és a dir, la lleialtat d'un cor que reconeix els pecats propis, que es penedeix i torna a ser fidel a l'aliança amb Déu. «I no sacrificis»: sense un cor penedit cada acció religiosa és ineficà! Jesús aplica aquesta frase profètica també a les relacions humanes: aquells fariseus eren molt religiosos en

la forma, però no estaven disposats a compartir la taula amb els publicans i els pecadors; no reconeixien la possibilitat d'un penediment i, per això, d'un guariment; no col·loquen en primer lloc la misericòrdia: malgrat ser fidels custodis de la Llei, demostren no conèixer el cor de Déu! És com si a tu et regalessin un paquet, on a dins hi ha un regal, i tu, en comptes de parar atenció en el regal mires només el paper amb què està embolicat: només les aparences, la forma, i no el nucli de la gràcia, del regal que és donat!

(Dimecres, 13 d'abril de 2016.)

La formació i la pregària estan molt presents en la tasca d'acompanyament pastoral a Urgell

Sacerdots i diaques de la diòcesi van fer la darrera jornada de formació a Montserrat

Uns 18 preveres i 2 diaques de la diòcesi van refermar la vocació d'estudi i treball amb la participació en la darrera jornada de formació del curs que es va dur a terme a l'abadia benedictina de Santa Maria de Montserrat dels dies 6 al 8 de juny. La trobada de formació permanent dels preveres i diaques de la diòcesi va ser presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric Vives.

Van ser dies de comunió intensa, compartint amb els monjos la vida en comunitat, la pregària, les celebracions litúrgiques... en uns dies de renovació espiritual, de pregària i de fraternitat sacerdotal. També els preveres i diaques van aprofundir en el coneixement de l'espiritualitat de la Regla de Sant Benet i la història del Monestir de Santa Maria de Montserrat a través de diverses conferències.

El Rector del Santuari de Montserrat, P. Joan M. Mayol, donà la benvinguda als preveres d'Urgell i els parlà sobre «En l'Any Sant, Maria, Mare de Misericòrdia». El P. Abat Josep M. Soler, introduí els preveres en l'espiritualitat benedictina de la Regla de Sant Benet, amb una interessant conferència sobre els aspectes més importants de la Regla i la seva aplicació a l'espiritualitat diocesana. El Gmà. Josep Galobart, Arxiver del Monestir, oferí dues xerrades als preveres sobre la història de Montserrat. Els estudiants pogueren visitar les dependències de l'Escolania de Montserrat, guiats pel P. Sergi d'Assís Gelpí, que els va introduir en aquesta antiga institució de música coral i polifonia; i el P. Bernabé Dalmau, antic bibliotecari, va mostrar als preveres

d'Urgell la Biblioteca del Santuari oferint-los interessants explicacions sobre els llibres que allí s'hi conserven, més de 300.000 volums sobre filosofia, teologia, ciències bíbliques, patrologia, litúrgia, música, història de l'art, etc... També els acompanyà en la visita a la Sala Capitular de la Comunitat de Montserrat, el cor del monestir on tenen lloc els moments més importants i solemnes com les professions i els Capítols.

Un moment de gran interès fou trobar-se al Monestir amb el nou bisbe grecocatólic de ritu bizantí d'Atenes, l'exarca P. Manel Nin OSB, que va ex-

plicar l'Església particular d'Atenes i Grècia, i la problemàtica de les emigracions arribades a Europa. Seguí un col·loqui.

La pregària també va estar molt present: després del res de Laudes a la Basílica el dia 8, els preveres d'Urgell passaren amb devoció la Porta Santa de Montserrat acollint el do de la indulgència en un gest ple de significat, presidits per l'Arquebisbe Joan-Enric. Posteriorment pogueren visitar la Cripta de la Basílica on descansen els 20 monjos màrtirs beatificats el 13 d'octubre de 2013 a Taragona, entre ells el P. Robert Grau i

Bullich, fill de Coll de Nargó, i el P. Joan Roca i Bosch, fill de Guissona, de la Diòcesi d'Urgell.

El P. Prior del Monestir, P. Ignasi M. Fossas, oferí als preveres una xerrada formativa sobre el lideratge pastoral a partir de la Regla de Sant Benet amb consells útils pastorals per als preveres.

Una visita guiada a Sant Millan, que guarda l'arqueologia bíblica no exposada al Museu, a càrrec del P. Pius-Ramon Tragan, prestigiós bibliista i historiador, clougué els dies intensos d'aprofundiment, estudi i fraternitat.

BREUS

Confirmacions de joves a Andorra la Vella. Divendres 17 de juny, Mons. Joan-Enric Vives, va administrar el sagrament de la Confirmació a 33 joves de la Pquia. de St. Esteve d'Andorra la Vella. A la seva arribada a la Parròquia, Mons. Vives fou rebut per la Cònsol Major d'Andorra, Hble. Sra. Conxita Marsol i pel Rector i Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramon Sàrries. La solemne Eucaristia on s'administrà el sagrament de la Confirmació fou concelebrada per diversos sacerdots de les parròquies d'Andorra que volgueren acompanyar els joves en aquest moment important de fe.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Mi 6,1-4.6-8 / Sl 49 / Mt 12,38-42]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.; santa Simforosa i els seus 7 fills, mrs.

19. ■ Dimarts [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 84 / Mt 12,46-50]. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Símac, papa (Sard, 498-514); beat Pere de Cadireta, dominicà, de Moià.

20. ■ Dimecres [Jer 1,1.4-10 / Sl 70 / Mt 13,1-9]. Sant Apol·lina, bisbe i mr.; sant Elies, profeta (s. ix aC); sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisenand, diaques i mrs. a Còrdo-

va; santa Margarida, vg. i mr.; santa Liberata, vg. i mr.

21. ■ Dijous [Jer 2,1-3.7-8.12-13 / Sl 35 / Mt 13,10-17]. Sant Llorenç de Bríndisi (1559-1619), prev. caputxí i doctor de l'Església; sant Daniel, profeta (s. VII-VI aC); santa Pràxedes, vg.

22. □ Divendres [Jer 3,14-17 / Sl: Jer 31,10-13 / Jo 20,1.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixeble de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.; sant Menelau, abat.

23. □ Dissabte [Ga 2,19-20 / Sl 33 / Jo 15,1-8]. Santa Brígida (Suè-

cia 1303 - Roma 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i copatrona d'Europa; sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Cunegunda, rel. franciscana.

24. ■ Diumenge vinent, XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Gn 18,20-32 / Sl 137 / Col 2,12-14 / Lc 11,1-13]. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria Àngels i Teresa, verges carmelitanes i mrs. a Guadalajara; sant Xarbel Makluf, prev.; Urgell: beat Josep Sala i Picó, prev. i companys mrs.

Diuenge XVI de durant l'any

COMENTARI

Per agradar Déu de debò cal escoltar-lo de prop

Abraham acull amb hospitalitat uns hostes diversament presentats com *tres homes, dos homes i uns homes*. També es parla d'un dels hostes a qui Abraham anomena *Senyor* o *el Senyor*. El verset-títol diu: *El Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré*. Comentaris de sants Pares hi veien in-sinuada la Trinitat.

El relat, volgudament ambigu, vol expressar a la vegada la proximitat i la transcendència de Déu.

Després del banquet, el diàleg se centra en Sara de la qual *ell li digué: «L'any que ve Sara haurà tingut un fill.»*

Després de l'himne cristològic i l'apèndix homilètic, Col parla dels *sufriments* per l'evangelització fixant-se en Pau, *servidor de l'Església que és el cos de Crist*.

L'Apòstol està *content de patir per vosaltres continuant en pròpia carn allò que «falta» als sufriments de Crist*.

Què pot *faltar encara als sufriments de Crist?* El valor redemptor total i perfecte del Misteri pasqual de Crist és veritat de fe! «No hi ha hagut, no hi ha ni haurà cap home pel qual Crist no hagi patit» (CCE 605).

Els *sufriments/«tribulacions de» Crist* són els inherents a la vida de tot cristià —i més un Apòstol— que, com a *cos de Crist*, ha de reproduir a la seva vida personal l'estil i la quota de tribulacions pròpies «de» Crist. Per a ser «de» Crist cal viure «com» Crist, prenent cadascú la seva creu.

L'episodi de Marta i Maria —exclusiu de Lc— té lloc *mentre feien camí cap a Jerusalem*; i vol remarcar el caràcter modèlic de l'actitud de *Maria* que, *assegada als peus del Senyor, escoltava la seva paraula*.

Marta, atrafegada per obsequiar-lo, diu: *Senyor, digues-li a la meva germana que m'ajudi* (sembla que amb raó!).

Sorprèn Jesús dient: *Només una cosa és necessària*.

El treball *atrafegat per obsequiar Jesús* —i tots «els seus germans més petits» (Mt 25,40)— no és important? Sí!

Maria ha escollit «la part millor». Així l'única *cosa necessària* no és excloent sinó que n'inclou d'altres.

Tothom qui, *assegut als peus del Senyor, escolta la seva paraula* el sent dir: «*Veniu, beneïts del meu Pare, perquè tenia fam i em donàreu menjar. Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus, m'ho fèieu a mi.*»

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,1-10a)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré. Abraham seia a l'entrada de la tenda, quan la calor del dia era més forta. Alçà els ulls i veié tres homes aturats davant d'ell. Així que els veié corregué a rebre'ls des de l'entrada de la tenda, es prosternà, inclinà el front fins a terra i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, us prego que no passeu sense aturar-vos amb el vostre servent. Permeteu que portin aigua per rentar-vos els peus i reposeu a l'ombra de l'alzina. Entretant aniré a buscar unes llesques de pa i refareu les vostres forces per a continuar el camí que us ha fet passar prop del vostre servent.» Ells li respongueren: «Molt bé. Fes tal com has dit.» Abraham entrà de pressa a la tenda i digué a Sara: «Corre, pren tres mesures de farina blanca, pasta-la i fes-ne panets.» Després corregué cap al ramat, trià un vedell tendre i gras i el donà al mosso perquè el preparés de seguida. Quan tot era a punt, prengué mató, llet i el vedell, els ho serví i es quedà dret al costat d'ells sota l'ombra de l'alzina, mentre ells menjaven. Llavors li preguntaren: «On és Sara la teva esposa?» Abraham respongué: «És dintre la tenda.» Ell li digué: «L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill.»

▶ Salm responsorial (14)

R. *Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra?*

Qui podrà viure a la muntanya sagrada? / El qui obra honradament i practica la justícia, / diu la veritat tal com la pensa; / quan parla, no escampa calúmnies. R.

Mai no fa mal al proïsme, ni carrega a ningú res infamant, / compton poc als seus ulls els descreguts, / honra i aprecia els fidels del Senyor. R.

No fia els seus diners a interès, / ni es ven per condemnar cap innocent. / El qui obra així mai no caurà. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,24-28)

Germans, ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meua pròpia carn allò que encara falta als sufriments del Crist en bé del seu cos, que és l'Església. Ara jo sóc servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri i secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant. Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciem. Sense fer distincions, amonestem tots els homes i els instruïm en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 10,38-42)

En aquell temps, Jesús entrà en un poblet, i l'acolli una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atrafegada per obsequiar-lo. Marta, doncs, vingué i digué: «Senyor, no us fa res que la meua germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li, si us plau, que m'ajudi.» El Senyor li respongué: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa.»

▶ Lectura del libro de Génesis (Gen 18,1-10a)

En aquellos días el Señor se apareció a Abrahán junto al encinar de Mambré, cuando estaba sentado ante su tienda en pleno calor del día. Alzó los ojos y vio a tres hombres de pie delante de él. Al verlos, corrió a su encuentro desde la puerta de la tienda, se postró en tierra y dijo: «Mi Señor, por favor; si he hallado gracia a tus ojos, no pases sin detenerte con tu siervo. Os traeremos agua, os lavaréis los pies y reposaréis a la sombra de este árbol. Yo voy a buscar un bocado de pan, y así os repondréis antes de pasar adelante, ya que habéis pasado cerca de nuestro siervo». Ellos respondieron: «Haz como has dicho». Abrahán fue de sorpresa a la tienda de Sara, y le dijo: «Toma en seguida tres medidas de harina, amásala y haz panecillos». Entretanto él corrió al establo, tomó un becerro tierno y cebado y se lo dio a su siervo, que a toda prisa se puso a prepararlo. Tomó después manteca y leche y el becerro ya aderezado, y se lo presentó a ellos. Él se quedó de pie junto a ellos, bajo el árbol, mientras comían. Ellos le preguntaron: «¿Dónde está Sara, tu mujer?». Él respondió: «Está en la tienda». Uno de ellos prosiguió: «Dentro de un año volveré. Para entonces, tu mujer, Sara, habrá tenido un hijo.»

▶ Salmo responsorial (14)

R. *Señor, ¿quién puede hospedarse en tu tienda?*

El que procede honradamente / y practica la justicia, / el que tiene intenciones leales / y no calumnia con su lengua. R.

El que no hace mal a su prójimo / ni difama al vecino, / el que considera despreciable al impío / y honra a los que temen al Señor. R.

El que no presta dinero a usura / ni acepta soborno contra el inocente. / El que así obra nunca fallará. R.

▶ Lectura del libro de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,24-28)

Me alegro de sufrir por vosotros, y por mi parte completo en mi carne lo que falta a las tribulaciones de Cristo por su cuerpo, que es la Iglesia, de la que fui hecho ministro según la misión que Dios me dio para bien vuestro, con el fin de dar cumplimiento a su mensaje divino, el plan secreto de Dios, escondido desde los siglos y desde las generaciones y ahora manifestado a los creyentes, a quienes Dios quiso descubrir cuál es la riqueza sublime de este secreto entre los paganos, que es Cristo entre vosotros, la esperanza de la gloria, a quien nosotros anunciamos amonestando e instruyendo a todos los hombres en toda sabiduría, para presentarlos perfectos en Jesucristo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 10,38-42)

En aquel tiempo, llegó Jesús a una aldea; y una mujer, de nombre Marta, lo recibió en su casa. Marta tenía una hermana llamada María, la cual, sentada a los pies del Señor, escuchaba sus palabras. Marta, que andaba afanosa en los muchos quehaceres, se paró y dijo: «Señor, ¿te parece bien que mi hermana me deje sola con las faenas? Dile que me ayude». El Señor le contestó: «Marta, Marta, tú te preocupas y te apuras por muchas cosas, y sólo es necesaria una. María ha escogido la parte mejor, y nadie se la quitará.»